

hyggelig for den samme Yngel Øst for Halsborg? Gaaer Yngelen maaskee ikke forbi Halsborg gennem Langerak og ud ved Hals? Eller er det maaskee, fordi Commissionen ikke har besøgt denne Deel af Fjorden? Under alle Omstændigheder er denne Undtagelse en besynderlig Inconsequens af en Commission, der ved andre Leiligheder viser sig saa omhyggelig og noiagtig i sine Undersøgelser. Etal Sildyngelen beskyttes Vest for Halsborg, maaden ogsaa beskyttes Østen for denne By lige ud til yderste Lønde ved Indløbet til Limfjorden, thi Forholdene ere ganske eensartede paa begge Steder. Overhovedet vil jeg ved denne Leilighed gjøre opmærksom paa en forunderlig Forglemmelse saavel ved de gamle som ved de nyeste Lov-Bestemmelser om Limfjordsfiskeriet, der dog ellers udmærke sig ved en altfor vidt drevne Detail, den nemlig, at man ikke rigtig eller noiagtig har sat Grændsen for Lovens Omraade. Loven af 29de December 1857 omtaler, saavidt jeg veed, slet ikke Fjordens Grændser; den sidste Commission forbigaaer aldeles Strækningen Østen for Halsborg; men ligesaa vel som man med et meget stort Vaad eller et meget langt og dybt Redgarn kunde spærre Fjorden paa hele Strækningen fra Hals til Løgstør og derved forhindre al Silden fra at gaae op til Legepladsen, ligesaa vel kan det samme skee i den smalle Rende, der løber gennem Sandet Østen for Hals, og i det saakaldte „Veidyb“, der løber ud mod Syd. Vil jeg derfor beskytte den udgaaende Yngel eller den indgaaende Legefissl, maa jeg tage de samme Regler iagt 100 Favne udenfor den store Lønde i det egentlige Seiløb og 100 Favne udenfor den yderste Kofst i Veidybet ved Indløbet til Hals, som indensfor denne By. Det saakaldte „Egensedyb“ maa da ogsaa henregnes til Fjorden. Af samme Grund bør Fjorden vesterpaa begynde 100 Favne udenfor den laveste Grund paa Oversiden af Agger Kanal.

Svad jeg her har yttret, gjaelder naturligvis selve Lovstedet: a, ikke Commissionens Motiver til samme, hvortil vi nu komme, og det maa ikke glemmes, at jeg under Behandlingen af selve Lovforslaget og dets Motiver hele Tiden gaaer ud fra det samme Princip

som Commissionen. Principet, der er forsvaret i Motivernes Indledning og Slutning, skal jeg imødegaae, naar Tiden dertil kommer.

Naar da Commissionen veed, hvad ovenfor er anført om den betegnede Strækning af Fjorden, og der altsaa ingen Grund er til at befrygte, at Puls- og Botvaad skulle faae Indgang, men dog, da et Forsøg alene efter dens Mening kunde gjøre ei ubetydelig Skade, har anseet det for rettest udtrykkelig at forbyde det, saa kan jeg ikke følge Commissionen i denne Logik, saameget mindre, som den Skade, et Forsøg alene vilde anrette, maatte regnes for Intet.

Commissionen fortsætter nu saaledes:

„Som bekjendt drives det vigtigste Sildefiskeri i Fjorden netop i den her omhandlede Deel af den, og Sildefiskeriet vilde, hvis Halevaadfiskeriet tillodes her, sikkert meget hindres og vel efterhaanden ganske ødelægges deraf. Der opholder sig just her og netop til de Tider, da Halefiskeriet maatte drives, en ikke ringe Mængde Sildyngel, og denne maatte uundgaaelig blive fanget og ødelagt ved Halevaaddene, da den lille Sild ikke opholder sig saa meget ved Bunden som Glynderyngelen og derfor ikke saaledes bliver beskyttet af Groden som denne; den lille Sild taaler derhos ikke saa godt som den lille Glynder at optages, men daer i Almindelighed, naar den kommer i Garnet, selv om den strag udkastes. At Tilintetgjorelsen af Yngelen o. s. v.“, som ovenfor er refereret.

Beskyttelsen af Yngelen, navnlig nu Silde- og Glynderyngelen, har altid været Hovedargumentet for dem, der forsvare Systemet i Limfjordsloven. Vi blive derfor nødsagede til een Gang for alle at undersøge, om virkelig under de givne Forhold — naar der nemlig baade i den gamle Lov og i det nye Lovforslag eksisterer en Paragraph (37), som udtrykkelig forbyder og straffer al Fangst, Salg eller anden Anvendelse af Fiskeyngel—Fiskeriet staaer Fare for; jeg vil ikke sige at ødelægges, men blot at formindskes i nogen kjendelig Grad, hvis de strenge Forholdsregler angaaende Tid og Sted for de forskellige Fiskerier havees, og saaledes af og til endeel Yngel bliver tagen trods Controlen paa Land og Vand.

Commissionen har fuldkommen Ret, naar